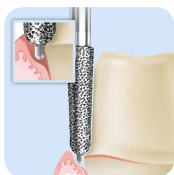
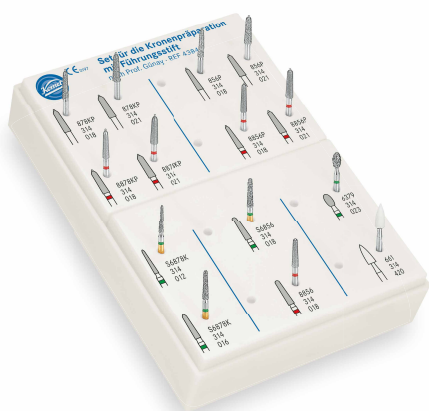

Preparacja pod korony protetyczne | Set 4384A

Brak podrażnień tkanek wokół krawędzi korony jest jednym z najważniejszych parametrów decydujących o prawidłowym stanie przyzębia rekonstruowanego zęba.

Jak dowiedziono w badaniach, poddziąsłowe położenie krawędzi preparacji może być przyczyną mniej lub bardziej zaawansowanego zapalenia przyzębia brzeżnego. Nie zawsze jednak istnieje możliwość przeprowadzenia preparacji naddziąsłowej - z uwagi na morfologię ubytku lub w przypadku rekonstrukcji odcinka przedniego o dużym znaczeniu estetycznym. W takich sytuacjach krawędź preparacji musi być wykonana w sposób jak najbardziej atraumatyczny, aby nie doszło do urazu tkanek przyzębia.

Instrumenty diamentowe ze sztyftem prowadzącym do kontrolowanej, chroniącej tkankę preparacji pod korony protetyczne.

W tym celu firma Komet® opracowała przy współpracy z prof. Günay z Uniwersytetu Medycznego w Hanowerze zestaw wiertel ze sztyftem prowadzącym, przeznaczony do preparacji zębów pod korony protetyczne. Set 4384A zawiera różne instrumenty diamentowe ze sztyftem prowadzącym bez nasypu (P = Pin) o kształcie okrągłego stożka (856P) i okrągłej torpedy (878KP) - każdy z nich występuje w wersji z nasypem gruboziarnistym do nadawania kształtu oraz drobnoziarnistym do ostatecznego wykończenia preparacji (8856P i 8878KP). Wiertła ze sztyftem prowadzącym pozwalają na uzyskanie głębokości preparacji 0,38 mm (wielkość 018) lub 0,54 mm (wielkość 021).

Instrumenty o analogicznym kształcie, ale bez sztyftu prowadzącego pozwalają na zwiększenie głębokości cięcia w przypadku korony pełnoceramicznej lub korony licowanej. Wiertło w kształcie jajka (6379) przeznaczone jest do redukcji powierzchni podniebiennej lub językowej zębów przednich. Kamień Arkansas (661) zalecany jest do ostatecznego wygładzania oraz zaokrąglania krawędzi, kątów (ewentualnie gładkich powierzchni w obszarze granicy preparacji).

Warunkiem przeprowadzenia udanej i chroniącej tkankę preparacji pod korony jest jednak zdrowy stan przyzębia, który można uzyskać również w wyniku uprzedniego, systematycznego leczenia periodontologicznego.

Korzyści:

- Sztyft prowadzący spełnia rolę "poziomego elementu dystansowego": podczas znoszenia tkanki na obwodzie zęba zapewnia kontrolowaną preparację o równomiernej głębokości, bez tzw. "efektu rynny dachowej".

Kontrolowana preparacja o określonej głębokości.

- Sztyft prowadzący spełnia także rolę "pionowego elementu dystansowego": w przypadku granicy preparacji położonej wewnątrz kieszonki dziąsłowej sztyft prowadzący o długości 0,5 mm pozwala na zachowanie określonej odległości od tkanek przyzębia.

Dzięki temu można uniknąć uszkodzenia szerokości biologicznej* (obszar znajdujący się dokoronowo w stosunku do kości wyrostka zębodołowego).*

* Szerokość biologiczna w przypadku zdrowego przyzębia wynosi około 3 mm [Gargiulo et al. J Periodontol 32, 261 (1961); Günay et al. Dtsch Zahnärztl Z 56, 583 (2001)]

Zastosowanie:

1. Rowki orientacyjne na powierzchni okluzyjnej wykonuje się przy pomocy wiertła diamentowego S (S6878K.314.016).

2. Rowki orientacyjne na powierzchni policzkowej i podniebiennej wykonuje się tym samym instrumentem. Zgodnie z rowkami orientacyjnymi należy przeprowadzić nadziąsłową preparację powierzchni przedsionkowej i podniebiennej aż do obszarów stycznych. Następnie przy pomocy tego samego instrumentu wielkości 012 (S6848K.314.012) należy znieść punkty styczne oraz dokonać preparacji aż do poziomu dziąsła brzęznego.

3. Preparację wewnątrz kieszonki dziąsłowej na powierzchni przedsionkowej przeprowadza się wiertłem ze sztyftem prowadzącym (856P.313.021 w przypadku głębokiego stopnia typu chamfer). Jeżeli uzyskana głębokość preparacji jest odpowiednia dla planowanego uzupełnienia protetycznego, należy wygładzić powierzchnię przedsionkową (8856P.314.021).

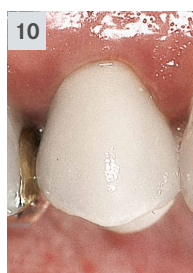
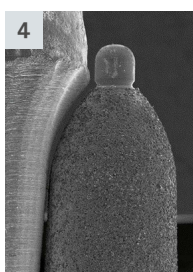
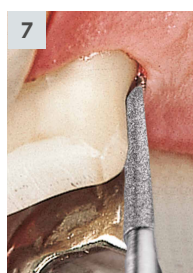
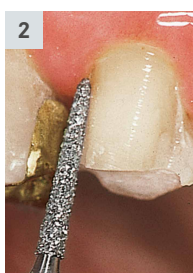
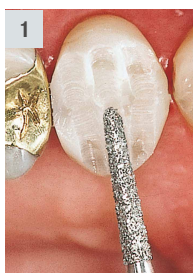
4. Zdjęcia wykonane pod elektronowym mikroskopem skaningowym (REM).

5. W przypadku koron pełnoceramicznych lub licowanych można w razie potrzeby pogłębić głębokość preparacji przy użyciu instrumentu diamentowego o analogicznym kształcie bez sztyftu prowadzącego (8856.314.018).

6. Preparację wewnątrz kieszonki dziąsłowej na powierzchni podniebiennej wykonuje się przy użyciu wiertła ze sztyftem prowadzącym (878KP.314.021 / 8878KP.314.021) uzyskując płytki stopień typu chamfer.

7. Wskazówka: preparację na powierzchniach stycznych można wykończyć przy użyciu nowych końcówek dźwiękowych SF8878KM/D! W tym przypadku zastosowano końcówkę SF8878KM (końcówka przyłożona do powierzchni podniebiennej).

8. Tydzień po przeprowadzeniu preparacji: na powierzchni przedsionkowej, przedsionkowo-meżalnej i przesionkowo-dystalnej preparacja typu chamfer jest głębsza, natomiast na powierzchni podniebiennej i na powierzchniach stycznych płytsza.

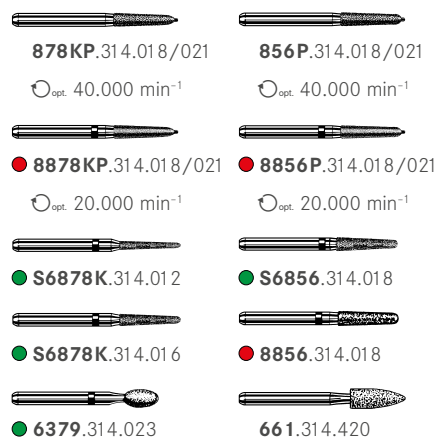
9. Korona metalowo-ceramiczna: na powierzchni przedsionkowej, przedsionkowo-meżalnej i przedsionkowo-dystalnej znajduje się głęboki stopień typu chamfer (korona posiada brzeg ceramiczny), natomiast na powierzchni podniebiennej znajduje się pasek metalowy.

10. Ostateczna korona metalowo-ceramiczna po zacementowaniu.

Wskazówki dot. stosowania:

- Instrumenty ze sztyftem prowadzącym stosuje się przede wszystkim w czerwonej kątncy.
- Należy przestrzegać optymalnej liczby obrotów, aby nie doszło do nadmiernego wytworzenia ciepła w obrębie nie pokrytego nasypem sztyftu prowadzącego.

Set 4384A

Dostępne pojedynczo:

Inne możliwości stosowania końcówek dźwiękowych:

- Preparacja stopnia typu chamfer w przyszyjkowej części powierzchni stycznych w przypadku koron częściowych i wkładów koronowych
- Opracowywanie obszarów brzęznych w ramach preparacji pod licówki
- Zukośnienie szkliva w przyszyjkowej części powierzchni stycznych w przypadku wypełnień kompozytowych